

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 46, 2024

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:7653](#) 11-12-2024

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:3354](#) 06-12-2024

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:3283](#) 26-11-2024

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2024:20311](#) 04-12-2024

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:12165](#) 28-11-2024

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2024:6090](#) 27-11-2024

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2024:9067](#) 25-11-2024

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:8423](#) 21-11-2024

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2024:6120](#) 13-11-2024

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2024:6380](#) 13-11-2024

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2024:5775](#) 28-08-2024

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEEA:2024:243](#) 13-11-2024

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte en de twee slachtoffers waren in elkaar nabijheid in een woning. De verdachte heeft met een vuurwapen drie kogels afgevuurd waarbij het eerste slachtoffer in zijn hoofd is geraakt, hij is hieraan overleden. Het tweede slachtoffer is ook in zijn hoofd geraakt en is hierbij gewond geraakt. In deze zaak wordt aan de minderjarige stiefzoon van het eerste slachtoffer een bedrag van € 20.000 aan affectieschade op grond van artikel 6:108 lid 4 BW toegewezen. Daarnaast kent het hof voor het tweede slachtoffer een bedrag van € 20.000 aan schokschade toe.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 11-12-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:7653

Zaaknummer: 21-004261-22

Rechters: J.D. den Hartog, Th.C.M. Willemse en M.H.D.M. van Leent

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft in de woning van zijn vriend, benadeelde 1, zijn andere vriend, het slachtoffer, neergestoken. Ten tijde van dit misdrijf was de verdachte onder invloed van lsd. In deze zaak wordt schokschade aan de zus van het slachtoffer toegekend. Het jongere zusje heeft samen met haar broer het lichaam van het slachtoffer geïdentificeerd in het mortuarium. Door deze confrontatie met het bewezen verklaarde, is een hevige emotionele schok teweeggebracht bij de zus die tot geestelijk letsel heeft geleid. Mede in aanmerking genomen de aard en de hechtheid van de relatie tussen het slachtoffer en de benadeelde partij – het jongere zusje – is hiermee voldaan aan de voorwaarden voor het toekennen van een vergoeding ter zake van schokschade. Het hof kent € 10.000 aan schokschade toe. Daarnaast wordt ook aan de vriend in wiens woning het misdrijf heeft plaatsgevonden schokschade toegekend. Hij heeft als toeschouwer de dodelijk steekpartij op korte afstand zien gebeuren. Dat deze confrontatie een hevige emotionele schok teweeg heeft gebracht acht het hof voldoende gebleken. Het hof acht dat door de directe confrontatie het aannemelijk is dat er sprake is van geestelijk letsel, het hof kent € 10.000 aan schokschade toe.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 06-12-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:3354

Zaaknummer: 23-003248-23

Rechters: N. van der Wijngaart, N.E. Kwak en B. de Wilde

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Een fietser stak over met de fiets bij een oversteekplaats nabij een rotonde. Toen zij overstak, is zij aangereden door een automobilist van een busje. De fietser diende gezien het geplaatste verkeersbord en de haaiantanden voorrang te verlenen. De automobilist reed aanvankelijk op de linkerbaan van de rotonde, maar is op de rotonde van baan gewisseld naar rechts (om rechtsaf te kunnen slaan) en is daarbij over de doorgetrokken lijn gereden. De fietser was gestart met oversteken, toen zij op de oversteekplaats nabij de rotonde werd aangereden door het busje. Zij heeft als gevolg van het ongeval letsel opgelopen aan onder andere haar knie, waardoor zij nog altijd arbeidsongeschikt is. Ook geeft zij aan mentale klachten te ondervinden. De verzekeraar heeft de aansprakelijkheid voor de gevolgen van het ongeval erkend en zich bereid verklaard om 50% van de schade van de fietser te vergoeden. Tussen partijen is niet in geschil dat de voorliggende aansprakelijkheidsvraag is onderworpen aan artikel 185 lid 1 WVW. De rechtbank moet een afweging maken tussen de verkeersfout van de fietser en de automobilist. De rechtbank komt tot de conclusie dat het ongeval in overwegende mate te wijten is aan de automobilist die immers de eerste verkeersfout maakte, die heeft geleid tot de tweede verkeersfout aan de zijde van de fietser. De rechtbank acht de automobilist dan ook voor 80% aansprakelijk in de causale verdeling als bedoeld in artikel 6:101 lid 1 BW.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 21-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:8423

Zaaknummer: C/02/424369 / HA RK 24-129 (E)

Rechters: Van den Heuvel

Advocaten: M. Beljaars en M. van der Bent

Wetsartikelen: 185 lid 1 WvW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil, bewijsopdracht meegegeven. Mevrouw zat als passagier achterop de motor van de bestuurder toen deze daarmee in de richting van de Erasmusbrug in Rotterdam reed. Zij is tijdens de rit van de motor gevallen en heeft als gevolg daarvan ernstig en blijvend letsel opgelopen. In deze deelgeschilprocedure verzoekt mevrouw om voor recht te verklaren dat de bestuurder en de WAM-verzekeraar hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het ongeval en de door haar als gevolg daarvan geleden schade. De bestuurder en de verzekeraar stellen dat de zaak zich niet leent voor een deelgeschil. De rechtbank oordeelt dat de enkele omstandigheid dat de toedracht van het ongeval (nog) niet vaststaat, niet voldoende is om te concluderen dat de zaak zich niet leent voor een deelgeschilprocedure. Bewijslevering in een deelgeschilprocedure is, gelet op het feit dat dit tot meer kosten leidt en in de regel veel tijd in beslag kan nemen, uitzondering, maar kan soms toch aangewezen zijn. Die laatste situatie doet zich naar het oordeel van de rechtbank hier voor. In dit geval is de aansprakelijkheidsvraag het centrale geschilpunt tussen partijen. Een oordeel hierover kan helpen bij het op gang brengen van de (verdere) onderhandelingen tussen partijen en dus bijdragen aan de totstandkoming van een eventuele vaststellingsovereenkomst. Daarnaast speelt het feit dat de bestuurder alleen nog maar door anderen op schrift gestelde verklaringen heeft afgelegd ook een rol. Vervolgens staat ook de toedracht van het ongeval nog niet vast. De rechtbank oordeelt dat mevrouw als passagier niet onder de bescherming van artikel 185 WVV valt waardoor zij moet aantonen dat de bestuurder toerekenbaar onzorgvuldig is geweest. Mevrouw voert aan dat de omstandigheid dat de motor een zogenoemde ‘verlengde’ motor was, waarvoor de bestuurder, hoewel hij daartoe verplicht was, geen

nieuwe keuring door de RDW heeft laten uitvoeren, een reden is voor het aannemen van onvoldoende zorgvuldig handelen. Dit op zich acht de rechtbank niet voldoende voor het aannemen van dat vermoeden. Deze omstandigheid acht de rechtbank overigens ook onvoldoende om aansprakelijkheid aan te nemen. In deze tussenbeschikking wordt aan mevrouw een bewijsopdracht gegeven.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 28-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:12165

Zaaknummer: C/10/682958 / HA RK 24-669

Rechters: J.E. Molenaar

Advocaten: K.J. Nijman-Weninger en N.C. Haase

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

In het voorafgaande tussenvonnis heeft de kantonrechter opgedragen te bewijzen dat werknemer tijdens de uitoefening van zijn werkzaamheden bij de werkgever een ongeval is overkomen waar hij letsel aan zijn schouder aan heeft overgehouden. De kantonrechter neemt hierbij als maatstaf bij deze beoordeling de mate van de redelijke zekerheid dat de bewezen feiten voor waar kunnen worden aangenomen. De werknemer heeft zichzelf en drie andere als getuige doen horen. De kantonrechter stelt voorop dat de werknemer als partijgetuige (ex art. 164 lid 2 Rv) aangemerkt dient te worden. Zijn verklaring kan dan ook geen bewijs in zijn voordeel opleveren indien geen aanvullende bewijzen voorhanden zijn die zodanig sterk zijn en zodanig essentiële punten betreffen, dat zij de partijverklaring voldoende geloofwaardig maken. De vervolgvraag is dan of dergelijk voldoende sterk ander bewijs gevonden kan worden. De kantonrechter beantwoordt deze vraag ontkennend, de werknemer is er niet in geslaagd om het opgedragen bewijs te leveren.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 28-08-2024

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2024:5775

Zaaknummer: 9611590/CV 21-6653

Rechters: R.A.J. van Leeuwen

Advocaten: P.W. Switalska, H.H.T. Beukers en S.D. Palper

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. De werknemer is tijdens een bedrijfsuitje na middernacht op de feestlocatie gevallen als gevolg van een duw door de directeur. Werknemer bevond zich voor de duw in een stoeipartij met twee collega's en zij bewogen zich, al wankelende, elkaar vasthoudende, richting een kademuur en werknemer is vervolgens op een lagergelegen steiger gevallen. De werknemer heeft hieraan letsel overgehouden. In dit deelgeschil verzoekt de werknemer de kantonrechter tot het vaststellen van aansprakelijkheid van de werkgever. De werknemer beroept zich op artikel 7:658 BW, waarbij vereist is dat er tussen de activiteit en de werkzaamheden voldoende nauw verband bestaat. De kantonrechter stelt dat het bedrijfsuitje kan worden gezien als een sociale verplichting, mede doordat er sprake is van een klein bedrijf. Daarnaast vond het werkuitje plaats op een reguliere werkdag en iedereen werd verondersteld aanwezig te zijn. Mede door het feit dat met het bedrijfsuitje ook het belang van het bedrijf wordt gediend, kan er volgens de kantonrechter geoordeeld worden dat sprake is van een relevante band tussen de werkzaamheden van de werknemer en het bedrijfsuitje. De kantonrechter oordeelt dat niet aan de zorgplicht van de werkgever is voldaan. De werkgever had als bestuurder en leidinggevende een voorbeeldfunctie en had in de gegeven situatie toezicht moeten houden en verantwoordelijkheid moeten tonen. De kantonrechter acht de werkgever aansprakelijk op grond van artikel 7:658 BW (het ongeval vond plaats 'in de uitoefening van zijn werkzaamheden') en is gehouden tot vergoeding van de door de werknemer geleden schade. Het beroep op eigen schuld van de werknemer faalt. Daarvan zou alleen sprake kunnen zijn indien het ongeval tevens aan een mate van opzet of grove schuld van de werknemer te wijten zou zijn. Daarvan is

geen sprake.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland
Datum uitspraak: 13-11-2024
ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:6380
Zaaknummer: 11263652 ME VERZ 24-100
Rechters: H.M.M. Steenberghe
Advocaten: M.J. Klok en S.D. Palper
Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest in vervolg op ECLI:NL:GHAMS:2024:1168. Het hof heeft in dat arrest geoordeeld dat er een aanvullende rapportage neuropsychologisch deskundige nodig is. Het hof stelt de formulering van de vraagstelling in de lijn van de standaard IWMD vast, maar spitst deze toe op de specifieke expertise van de neuropsycholoog en rekening houdend met de mogelijkheid dat geen sprake is van een neurocognitieve stoornis met een anatomisch substraat, in verband met de te beoordelen vraag in hoeverre de klachten als voldoende consistent, vanuit het ongeval verklaarbaar en niet overdreven of voorgewend kunnen worden aangemerkt. Onder meer wordt de deskundige verzocht om twee symptoom- en prestatievaliditeitstesten af te nemen. Ook zal worden gevraagd in te gaan op het mogelijke effect op de onderzoeksmogelijkheden van een tijdsverloop van ruim zestien jaar na ongeval.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-11-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:3283

Zaaknummer: 200.318.088/01

Rechters: P.J. van Eekeren, P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten en M. Kremer

Advocaten: J.M. Comans-Diesfeldt en R. Gruben

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek tot deelgeschil. Man is meegenomen voor verhoor op het politiebureau en had op het moment van de aanhouding zachte contactlenzen in. Deze heeft de man tijdens het slapen er niet uitgehaald, wat een geïrriteerd rechteroog tot gevolg heeft gehad. De man heeft vervolgens verzocht om middelen om dit te verhelpen. Dit alles heeft uiteindelijk geresulteerd in een ontstoken oog waardoor een hoornvliestransplantatie nodig was. Ten eerste stelt de rechtbank dat er geen sprake is van een opgewekt vertrouwen aan de kant van de politie, waardoor zij de aansprakelijkheid niet hebben erkend. Tussen partijen is niet in geschil dat de man tijdens zijn inverzekeringstelling bij de politie een hoornvliesontsteking aan zijn rechteroog heeft opgelopen, die uiteindelijk heeft geresulteerd in een hoornvliestransplantatie. Partijen verschillen echter van mening over zowel de feitelijke toedracht van de schadeveroorzakende gebeurtenis – en in het verlengde daarvan de vraag of de politie aan haar zorgplicht heeft voldaan – als over het causaal verband tussen het te lang dragen van de lenzen en het ontstaan van het letsel. Naar het oordeel van de rechtbank vergen deze beide punten nog zoveel nadere bewijslevering, dat de zaak zich niet leent voor een deelgeschil. Tot slot gaat het beroep over het niet voldoen aan de verzwaarde stelplicht aan de kant van de politie niet op. De rechtbank oordeelt dat bij de huidige stand van zaken kan worden geoordeeld dat de politie aan de verzwaarde stelplicht heeft voldaan door verstrekking van loggingsgegevens en rapporten waarin de gang van zaken is beschreven. Of de loggingsgegevens omissies of onjuistheden bevatten en zo ja, of dit voor rekening van verweester moet komen is bij de huidige stand van zaken nog niet vast te stellen, hiervoor is ook nadere bewijsvoering nodig.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 25-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2024:9067

Zaaknummer: C/03/331712 / HA RK 24-112

Rechters: E.C.M. Hurkens

Advocaten: M.M.E.C. Breij en E.P. Ceulen

Wetsartikelen: 1019w Rv

RECHTSPRAAK

Verzoek tot deelgeschil. Fietser is op 1 november 2008 aangereden door een auto, verzekeraar heeft de aansprakelijkheid erkend. Naar aanleiding van het ongeval heeft de rechtbank in 2021 een beschikking gegeven tot een voorlopige deskundigenonderzoek, dit onderzoek is in april 2023 uitgebracht. De fietser stelt dat de partijen na het beschikbaar komen van het deskundigenbericht er niet in zijn geslaagd om de schade onderling af te wikkelen en heeft daarom belang bij dit deelgeschil. De verzekeraar stelt echter dat er helemaal geen sprake is geweest van onderlinge afwikkeling en de partijen zich niet in een patstelling bevinden waardoor het verzoek tot een deelgeschil niet opgaat. Volgens de verzekeraar kan minnelijk overleg mogelijk een oplossing bieden. De rechtbank overweegt dat er geen onderhandelingen hebben plaatsgevonden tussen de partijen die vlot getrokken kunnen worden met een deelbeslissing van de rechtbank. Daarnaast is de fietser ook in 1986, 1993 en 2003 slachtoffer geweest van andere verkeersongevallen. Hij heeft na al die jaren nog altijd zijn schade niet voor verweerder in kaart gebracht en heeft ook geen informatie met verweerder gedeeld over de schadeafwikkeling van de eerdere ongevallen. Dit staat volgens de rechtbank aan vruchtbare onderhandelingen over de schade in de weg; het verstrekken van deze informatie is dus relevant voor de onderhandelingen. Omdat deze onderhandelingen nog niet hebben plaatsgevonden, wordt het verzoek tot een deelgeschil afgewezen, de kosten van het deelgeschil worden wel begroot.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 27-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2024:6090

Zaaknummer: C/01/402603 / EX RK 24-46

Rechters: I.L.P. Crombeen

Advocaten: J.F. Schultz en R. Gruben

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Vergoeding van onder meer immateriële schade en gedeelde inkomsten wegens het onterecht aanmerken als verdachte. Een bejaarde vrouw is slachtoffer geworden van een babbeltruc waarbij haar pinpas is gestolen. De handlanger van de dader heeft vervolgens met deze pinpas gepind. De politie heeft beelden opgevraagd, maar heeft dit bij het verkeerde filiaal gedaan. De verkeerd opgevraagde beelden zijn vervolgens verspreid op haar website en via Omroep West. De man die op deze beelden stond is ten onrechte als verdachte aangemerkt. De verzekeraar van de politie heeft laten weten dat de schade ontstaan door deze onrechtmatige daad voor vergoeding in aanmerking komt en erkent de aansprakelijkheid van de politie. In deze zaak wordt de omvang van de schade opgemaakt. Voor de schade aan het Administratiekantoor wordt er gekeken naar de hoeveelheid klanten die door het onrechtmatig handelen van de politie zijn vertrokken, vermenigvuldigd met zeven jaar. Dit komt door het feit dat klanten van boekhoudkantoren vaak voor lange termijn klant blijven. Voor schade aan de autorijschool wordt gekeken naar de hoeveelheid misgelopen leerlingen, vermenigvuldigd met een gemiddeld aantal van 35 rijlessen. Tot slot komt de man ook een bedrag aan immateriële schade toe. Vast staat dat er sprake is van aantasting van de eer en de goede naam, daarnaast wordt in het bijzonder meegenomen dat de man direct herkenbaar was en werd neergezet als de dader. De verwijdering van de beelden heeft de aantasting niet voorkomen en de rectificatie was te beperkt.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 04-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2024:20311

Zaaknummer: C/09/666041 / HA ZA 24-411

Rechters: L. Kelkensberg

Advocaten: G.T. Poot en R.D. Lubach

Wetsartikelen: 6:106 sub b BW

RECHTSPRAAK

Man stelt dat de tandarts een beroepsfout heeft gemaakt omdat de kroon die bij hem is gezet na 1,5 jaar is losgeraakt. Nu de overeenkomst tussen de man en de tandarts een medische component bevat, is het van belang voor ogen te houden dat er op de tandarts een inspanningsverplichting rust en geen resultaatsverplichting. Daarom kan een medisch hulpverlener alleen aansprakelijk worden gesteld als hij niet de zorg heeft betracht die een redelijk handelend en redelijk bekwaam vakgenoot in dezelfde omstandigheden zou hebben betracht. Het Gerecht stelt dat de man onvoldoende heeft aangetoond dat de tandarts niet aan zijn zorgplicht heeft voldaan waardoor de tandarts geen beroepsfout heeft begaan. De partijen zijn het erover eens dat een kroon normaal gesproken niet na 1,5 jaar loslaat. Echter heeft de man niet aangetoond dat dit loslaten de oorzaak is van de manier waarop de tandarts de kroon heeft geplaatst. Hierdoor kan niet anders worden geoordeeld dan dat de kies van de man door normale slijtage is gebroken, en dat dit de oorzaak is van het loslaten van de kroon. Het Gerecht stelt ook dat er geen aanknopingspunten zijn die kunnen leiden tot de conclusie dat er een deskundige moet worden aangewezen voor nader onderzoek. Het Gerecht kan dus niet vaststellen dat er sprake is geweest van een beroepsfout waardoor de vordering van de man niet opgaat.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 13-11-2024

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2024:243

Zaaknummer: AUA 202400946BB

Rechters: J. Brandt

Advocaten: M.T. van Leeuwen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Eindvonnis na eerder tussenvonnis. Aansprakelijkheid organisator jiu-jitsu-wedstrijd voor knieletsel deelnemer die moest uitkomen tegen tegenstander uit zwaardere gewichtsklasse. De deelnemer stelt dat de organisator hem had moeten informeren over samenvoegen van gewichtsklassen. De rechtbank heeft eerder al beslist dat sprake is van een causaal verband tussen het nalaten van het geven van informatie over de samenvoeging van gewichtsklassen en de letselschade van de deelnemer. In deze zaak komt de rechtbank tot de conclusie dat de organisator niet is geslaagd in het ontzenuwen van het vermoeden dat de deelnemer hierover niet is geïnformeerd. Daarnaast ziet de rechtbank ook geen reden om te moeten terugkomen op de bindende eindbeslissing dat causaal verband bestaat tussen – kort gezegd – het niet informeren en de schade. Er is niet gebleken van nieuwe feiten of omstandigheden op grond waarvan de rechtbank terug zou moeten komen van de bij tussenvonnis gegeven beslissing over het causaal verband, zodat zij gebonden is aan die beslissingen. Tot slot gaat de rechtbank in op de vordering van de organisator tot inzage van een filmpje van de bewuste wedstrijd. De rechtbank vermoedt dat de achterliggende gedachte/het onderliggende idee van de organisator is dat hij, net als met de andere filmpjes die hij heeft overgelegd, duidelijk wil maken dat met het blote oog vrij nauwkeurig valt in te schatten, zeker voor een ervaren jiu-jitska als de deelnemer is, hoe zwaar een tegenstander is. De rechtbank oordeelt dat het in deze procedure hier niet om gaat, waar het wel om gaat is dat door mee te doen aan een wedstrijd, er een contractuele relatie ontstaat, die voor de organisator een (zorg)plicht met zich meebrengt om deelnemers te informeren. Het filmpje is hiervoor niet relevant. De organisator wordt aansprakelijk gesteld voor de schade.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 13-11-2024

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:6120

Zaaknummer: 561655

Rechters: D. Wachter

Advocaten: M. Zwagerman en B.M. Paijmans

Wetsartikelen: 843a Rv en 6:162 BW